

Tenis je moje življenje, moja zabava, moje trdo delo"

Marino Kegl je edini slovenski reprezentant v tem športu med gluhih in naglušnimi; prvenstvo stare celine, ki se začne jutri, bo njegov do zdaj največji izziv

ZMAGO GOMZI

Jutri se bo v Koblenzu začelo evropsko teniško prvenstvo za gluhe in naglušne. Slovenski tenis bo na tem tekmovanju zastopal 16-letni Marino Kegl iz Murske Sobote, ki bo igral kar na dveh turnirjih - na mladinskem in članskem. To bo za tega teniškega igralca, enega najboljših nadarjenih na stari celini, prva tovrstna preizkušnja, od katere pa veliko pričakuje.

Marino Kegl, ki je gluh že od rojstva, je teniški lopar prvič vzel v roke leta 2003, ko je končal prvi razred osnovne šole. Starši so ga vpisali v TK Radenci, kjer je pod vodstvom trenerja Aleša Čerpnjaka vpiljal temeljne prvne teniške igre. Najprej je tenis igral za zabavo, pozneje pa ga je ta šport začel mikati tudi po tekmovalni plati.

Lopar skoraj postavil v kot

"Prvič sem tekmoval marca leta 2006 na turnirju v Krškem, a turnir končal brez zmage. Od razočaranja se mi je tenis uprl, toda na prigovarjanje staršev, očeta Darka in mame Majde, ki sta me spodbujala in neprestano ponavljala, da moram biti vztrajen, sem nadaljeval tekmovalno teniško pot. In septembra istega leta sem zaigral v finalu turnirja Algida do 12 let v Radencih. Dosežek mi je vtil novega poleta, trenin-gov sem se loteval s še večjo vneto in dosežki niso izostali. Doslej sem osvojil več naslovov državnega prvaka med gluhih in naglušnimi tenisašči, pa tudi z mnogimi slisličimi igralci se dobro kosam. Na mladinski lestvici TZ Slovenije sem na 34. mestu, na članski pa na 53. mestu," je začetne korake

v teniški svet opisal simpatični Marino Kegl, dijak srednje šole za gostinstvo in turizem - smer kulinarika - v Radencih, kjer ima status športnika in na kateri je s prav dobrim uspehom letos končal prvi letnik.

Teniška pot edinega slovenskega reprezentanta v tem športu med gluhih in naglušnimi je v minulih letih šla strmo navzgor. Leta 2008 je osvojil prvi članski naslov državnega prvaka za gluhe, leto pozneje drugega, leta 2010 tretjega. "Začel sem igrati tudi na turnirjih za gluhe in naglušne v tujini in leta 2010 sem na slovaškem osvojil prvi mednarodni turnir, v istem letu na Češkem še drugega, nato marca leta 2011 na Češkem tretjega, junija pa sem zmagal na kar dveh turnirjih na Dunaju. Istega meseca sva s Sašom Lukičem kot reprezentanta Slovenije igrala na svetovnem ekipnem prvenstvu v Izmirju, osvojila sva deveto mesto, sam pa sem od sedmih dvobojev dobil kar šest. Osvojil sem tudi četrti naslov državnega prvaka med gluhih," se skromno pohvali.

Starša sta mu v veliko oporo

Velika prelomnica na Marinovi športni poti se je zgodila junija leta 2011. Takrat je namreč postal član ŽTK Maribor. "Odločitev, da prestopim v vrsto let najuspešnejši slovenski teniški klub, se je pokazala kot modra poteza. Skrb nad mojim teniškim razvojem je ob pomoči Tomaža Berendijaša prevzel trener Iztok Božič in pod njegovim vodstvom sem v letu dni zelo napredoval." A brez pomoči staršev, ki mu namenjata ves prosti čas, ne bi šlo, ne nazadnje zanj zagotavljata tudi denar. "Imata kar veliko težav, kajti sponzorjev ni, tenis pa je drag šport. Po svojih mmočeh skušata zagotoviti približno 20.000 evrov, kolikor jih letno potrebujem za vse teniške aktivnosti. Oče me tudi spremlja na vseh turnirjih, skrbi za mojo telesno pripravljenost, je moj maser, fizioterapevt... Od tedaj, ko treniram pri ŽTK, me tudi vozi na treninge v Maribor in domov v Prek-

murje. Vsak mesec je voženj za približno 2400 km. Prav zaradi tega, da bi mi bil na vsakem koraku v oporo, je pred letom dni tudi pustil službo," ne skopari s hvaležnimi besedami na račun staršev.

Brez pomoči najbližjih Marino zagotovo ne bi bil tako uspešen teniški igralec. Od Zveze gluhih in naglušnih Slovenije ima namreč bolj skromno pomoč, saj tudi to organizacijo, podobno kot številne druge, pestijo denarne težave. "Pomagajo mi toliko, kolikor mi lahko. Država še vedno nima dovolj posluha za športnike invalide, ki dosegajo vrhunske rezultate. Sem edini slovenski gluhi teniški igralec, ki uspešno igra na mednarodnih turnirjih, vrstniki s podobnimi zdravstvenimi težavami pri nas igrajo tenis zgolj za zabavo, torej rekreativno. A verjamem, da se bo z dosežki odnos države do športnikov invalidov zlagoma spremenil na bolje."

Skušal bo doseči čim več

Marino Kegl je z igrami na mednarodnih turnirjih gluhih in gluhonemih dokazal, da lahko človek z voljo in trdim delom kljub zdravstvenim tegobam ima stoodstotno izgubo sluha, težko govori, govor drugih pa dojemata le delno - dosega vrhunske rezultate. Letos je nastopil na treh mednarodnih turnirjih in na vseh zmagal. V kratki športni karieri je nanižal že dvanajst mednarodnih turnirskih zmag, pohvali pa se lahko tudi z nekaj zmaganimi v dvobojih proti slisličim igralcem. "Igralne sposobnosti gluhih teniških igralcev so v primerjavi s slisličimi slabše za približno 30 odstotkov, kajti mi imamo težave z ravnotežjem, z občutkom za prostor in z manjšo eksplozivnostjo. Kljub temu se hrabro spoprimem s slehernim teniškim igralcem. Moji teniški cilji segajo zelo visoko. Sem zelo vztrajen, navajen trdega dela, rad se učim, in odkar treniram v Mariboru, sem zelo napredoval. Izboljšal sem igro v vseh teniških prvinah. Tenis je moje življenje, je moja zabava, je moje trdo delo.

Zavedam se, da zaradi gluhoste nikoli ne bom teniški profesionalec, bom pa skušal v tem športu doseči čim več. Rad bi postal najboljši gluhi teniški igralec na svetu, rad bi osvojil vsaj točko za lestvico ATP. Vem, da sem si postavil visoke cilje, ki terjajo trdo vsakodnevno delo, toda skušal bom narediti vse, kar je v moji moči, da jih uresničim."

Prvenstvo stare celine, ki se začne jutri, bo največji izziv na dosedanji teniški poti simpatičnega Marina Kegla. "Moji prvi cilj je dobra igra, ki bi mi lahko prinesla tudi veliko zadovoljstva. Seveda bom potreboval tudi kanček sreče, ki je v športu zelo dobrodošla. Sem dobro pripravljen, kar še povečuje moj optimizem. Upam, da se mi bodo v Koblenzu uresničile sanje."

1714	JAPONSKI SNAJČARSKI SKAVALLEC (TAKANOBU)	SL. IGRALEC IN PISALEC (ALI) (1934-2012)	TVOREC ČESA, PISATEL
DELO S PLUCOM			
JED IZ REBILH IKER			
NOCOMETNI STADION PORTA			
AZIJSKI SOBNI PTIČ AZIJSKI SKORLEC			
GORSKI MAVS V ŠVICI			

REŠITEV PREJŠNJE KRIŽANKI
Benoit, KO, Aseni, keber, baz,